

Æselbarn

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Kim Sandvad West

 3

 dansk

Det var en lille pige, der først så den mystiske skikkelse i det fjerne.

Da skikkelsen kom nærmere, så hun, at det var en højgravid kvinde.

Genert, men modig bevægede den lille pige sig nærmere kvinden. "Vi må beholde hende hos os," besluttede den lille piges folk. "Vi kan holde hende og hendes barn i sikkerhed."

Barnet var snart på vej. "Pres!" "Hent tæpper!"
"Vand!" "Preeeessss!!!"

Men da de så babyen, sprang alle chokerede tilbage. "Et æsel?!"

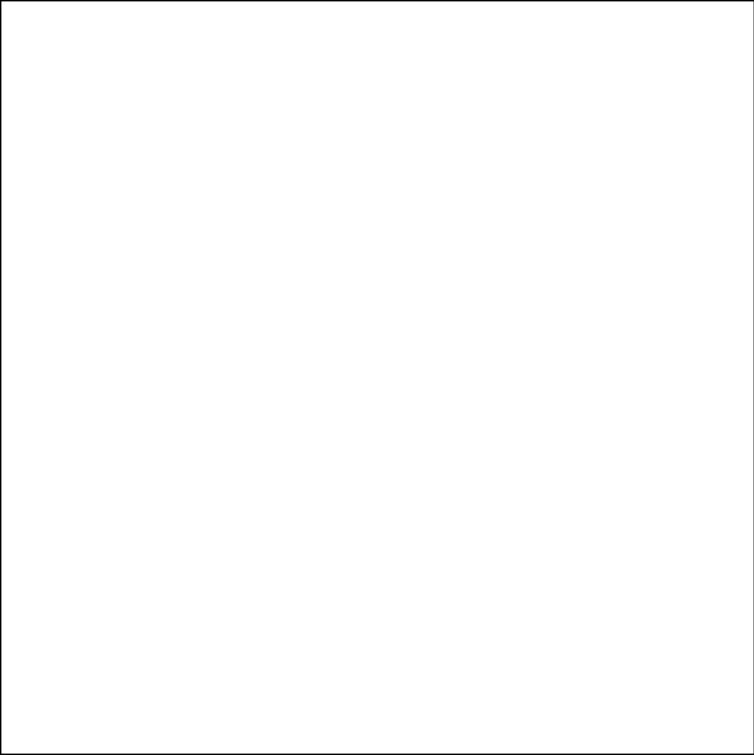
Alle begyndte at diskutere. "Vi sagde, at vi ville holde mor og barn i sikkerhed, og det vil vi gøre," sagde nogle. "Men de vil bringe uheld!" sagde andre.

Og så var kvinden alene igen. Hun spekulerede på, hvad hun skulle gøre med sit underlige barn. Hun spekulerede på, hvad hun skulle gøre med sig selv.

Men til sidst måtte hun acceptere, at han var hendes barn, og at hun var hans mor.

Hvis barnet var blevet ved med at være lille, havde alt måske været anderledes. Men æselbarnet voksede og voksede, indtil han ikke længere kunne sidde på sin mors ryg. Og lige meget hvor meget han prøvede, kunne han ikke opføre sig som et menneske. Hans mor var ofte træt og frustreret. Nogle gange fik hun ham til at udføre dyrearbejde.

Forvirring og vrede voksede i Æsel. Han måtte ikke gøre det ene, og han måtte ikke gøre det andet. Han måtte ikke være på den ene måde, og han måtte ikke være på den anden måde. Han blev så vred, at han en dag sparkede sin mor til jorden.

Æsel skammede sig. Han løb væk så hurtigt, han kunne.

Da han holdt op med at løbe, var det blevet nat, og Æsel var faret vild. "I-ah?" hviskede han ud i mørket. "I-ah?" svarede det tilbage. Han var alene. Han rullede sig sammen til en kugle og faldt i en dyb og urolig søvn.

Da Æsel vågnede op, stod der en underlig, gammel mand og kiggede ned på ham. Han så ind i den gamle mands øjne og begyndte at føle en gnist af håb.

Æsel boede hos den gamle mand, der lærte ham forskellige ting, der kunne hjælpe ham til at overleve. Æsel lyttede og lærte, og det gjorde den gamle mand også. De hjalp hinanden, og de grinede sammen.

En morgen bad den gamle mand Æsel om at bære ham til toppen af et bjerg.

Højt oppe mellem skyerne faldt de i søvn. Æsel drømte, at hans mor var syg og kaldte på ham. Og da han vågnede op ...

... var skyerne væk, og det var hans ven, den gamle mand, også.

Endelig vidste Æsel, hvad han skulle gøre.

Æsel fandt sin mor i sorg over sit mistede barn. De så længe på hinanden. Og så gav de hinanden et stort knus.

Æselbarnet og hans mor er vokset sammen og har fundet mange måder at leve side om side på. Langsomt er andre familier begyndt at bosætte sig omkring dem.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Æselbarn

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Kim Sandvad West

